

Avizul Comitetului (Articolul 64)

**Avizul 8/2019 privind competența unei autorități de
supraveghere în cazul modificării circumstanțelor cu privire
la sediul principal sau sediul unic**

Adoptat la 9 iulie 2019

Cuprins

1	REZUMATUL SITUAȚIEI DE FAPT	3
2	CU PRIVIRE LA COMPETENȚA COMITETULUI DE A ADOPTA UN AVIZ ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 64 ALINEATUL (2) PRIVIND ACEASTĂ CHESTIUNE	4
3	DISPOZIȚIILE RELEVANTE	5
4	AVIZUL CEPD	6
4.1	Domeniul de aplicare al avizului	6
4.2	Raționamentul care stă la baza avizului.....	6
4.3	Avizul adoptat	8
4.3.1	Mutarea sediului principal sau a sediului unic în cadrul SEE	8
4.3.2.....	Înființarea sediului principal sau a sediului unic ori mutarea acestuia dintr-o țară terță în SEE	9
4.3.3	Dispariția sediului principal sau a sediului unic	9
5	CONCLUZIE	11

Comitetul European pentru Protecția Datelor

Având în vedere articolul 63 și articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul 2016/679/UE al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”),

Având în vedere Acordul privind SEE și, în special, anexa XI și Protocolul 37 la acesta, astfel cum au fost modificate prin Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE din 6 iulie 2018,

Având în vedere articolul 10 și articolul 22 din Regulamentul său de procedură din 25 mai 2018,

Întrucât:

(1) Principalul rol al Comitetului European pentru Protecția Datelor (denumit în continuare „Comitetul”) este acela de a asigura aplicarea coerentă a RGPD în întregul Spațiu Economic European. Articolul 64 alineatul (2) din RGPD prevede că orice autoritate de supraveghere, președintele Comitetului sau Comisia poate solicita ca orice chestiune de aplicare generală sau care produce efecte în mai mult de un stat membru SEE să fie examinată de comitet în vederea obținerii unui aviz. Scopul acestui aviz este acela de a analiza o chestiune de aplicare generală sau care produce efecte în mai mult de un stat membru SEE.

(2) La 30 aprilie 2019, autoritățile de protecție a datelor franceză și suedeză au solicitat Comitetului să analizeze și să emită un aviz în chestiunea continuării competenței unei autorități naționale în cazul modificării circumstanțelor cu privire la sediul principal sau sediul unic.

(3) Avizul Comitetului se adoptă în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din RGPD coroborat cu articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul de Procedură în termen de opt săptămâni începând din prima zi lucrătoare după ce președintele și autoritățile de supraveghere competente au decis că dosarul este complet. Prin decizia președintelui, această perioadă poate fi prelungită cu șase săptămâni, în funcție de complexitatea chestiunii.

ADOPTĂ URMĂTORUL AVIZ:

1 REZUMATUL SITUAȚIEI DE FAPT

1. Autoritățile de protecție a datelor franceză și suedeză au solicitat Comitetului să analizeze și să emită un aviz în chestiunea continuării competenței unei autorități naționale în cazul modificării circumstanțelor cu privire la sediul principal sau sediul unic.
2. Aceste modificări pot să apară atunci când:

- un sediu unic sau un sediu principal este mutat dintr-un stat membru SEE în alt stat membru SEE;
  - un sediu unic sau un sediu principal își încetează existența pe teritoriul SEE;
  - se stabilește un sediu principal pe teritoriul unui stat membru SEE sau acesta este mutat dintr-o țară terță într-un stat membru SEE.
3. Autoritățile de protecție a datelor franceză și suedeză au adresat în mod expres următoarele întrebări:
- De la ce dată trebuie considerată competența unei autorități ca fiind fixată definitiv, făcând astfel ca orice modificare a circumstanțelor cu privire la sediul principal sau sediul unic să nu mai producă efecte asupra procedurii?
  - Această dată ar trebui să reprezinte momentul inițial la care este primită o plângere de către o autoritate sau, dacă nu se bazează pe o plângere, momentul în care autoritatea începe din proprie inițiativă să analizeze o anumită prelucrare?
  - Ar trebui să reprezinte momentul în care o autoritate decide să inițieze o anchetă și contactează operatorul/persoana împuternicită de operator?
  - Ar trebui să reprezinte momentul în care se lansează o procedură decizională?
  - Ar trebui să reprezinte momentul în care autoritatea emite o decizie prin care încheie situația respectivă?
4. Decizia privind caracterul complet al dosarului a fost luată la 17 mai 2019. Perioada până la care trebuie adoptat avizul a fost stabilită până la 12 iulie.

2 CU PRIVIRE LA COMPETENȚA COMITETULUI DE A ADOPTA UN AVIZ ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 64 ALINEATUL (2) PRIVIND ACEASTĂ CHESTIUNE

5. Comitetul consideră că chestiunea competenței unei autorități naționale în cazul modificării circumstanțelor cu privire la sediul principal sau sediul unic este o „*chestiune de aplicare generală*” a RGPD, deoarece există o necesitate clară de interpretare coerentă în rândul autorităților de protecție a datelor cu privire la limitele competențelor lor. Sunt necesare clarificări în special pentru a asigura, printre altele, o practică de colaborare coerentă în conformitate cu articolul 60, asistență reciprocă în conformitate cu articolul 61 din RGPD și operațiuni comune în conformitate cu articolul 62 din RGPD.
6. Într-adevăr, RGPD nu include dispoziții specifice referitoare la cazul în care sediul principal sau sediul unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator este stabilit pe teritoriul unui stat membru SEE și apoi mutat, în cursul procedurii, pe teritoriul altui stat membru sau în afara Spațiului Economic European, și nici referitoare la cazul în care în cursul procedurii se înființează un sediu în interiorul Spațiului Economic European sau acesta încetează să existe.
7. De asemenea, până în prezent, orientările CEPD, în special cele privind autoritatea de supraveghere principală, nu furnizează mai multe informații decât RGPD în ceea ce privește aceste situații.

8. Cu toate acestea, pentru a permite aplicarea coerentă la nivelul Spațiului Economic European, trebuie găsit un criteriu obiectiv pentru a stabili momentul de la care orice modificare a circumstanțelor nu ar mai produce efecte asupra competenței dobândite de o autoritate. Chestiunea este de o importanță majoră, deoarece trebuie abordată problema unor eventuale competențe concurente între autoritățile de supraveghere. Așadar, este necesar, nu doar din perspectiva securității juridice, ci și dintr-o perspectivă operațională (gestionarea cazurilor de către autoritățile de protecție a datelor), să se clarifice întrebările adresate.
9. Din aceste motive, Comitetul consideră că întrebările adresate de autoritățile de protecție a datelor franceză și suedeză pot face obiectul unui aviz în temeiul articolului 64 alineatul (2).

3 DISPOZIȚIILE RELEVANTE

10. Articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede: „În temeiul principiului cooperării loiale, Uniunea și statele membre se respectă și se ajută reciproc în îndeplinirea misiunilor care decurg din tratate. Statele membre adoptă orice măsură generală sau specială pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii. Statele membre facilitează îndeplinirea de către Uniune a misiunii sale și se abțin de la orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor Uniunii.”
11. Articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a UE prevede că: „Orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor și organelor Uniunii”.
12. Articolul 51 alineatul (1) din RGPD prevede mandatul legal al autorităților de protecție a datelor, respectiv acela de a monitoriza aplicarea RGPD în vederea protejării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea și în vederea facilitării liberei circulații a datelor cu caracter personal în cadrul Spațiului Economic European.
13. Articolele 55, 57 și 58 precizează competența, sarcinile și competențele fiecărei autorități de protecție a datelor¹.
14. Articolul 56 prevede mecanismul „ghișeului unic”, o normă de procedură potrivit căreia se acordă un rol specific unei autorități de supraveghere principale, definită ca autoritatea de supraveghere a sediului principal sau a sediului unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator².

---

¹ Trebuie reamintit în acest sens considerentul (11) din RGPD care prevede următoarele: „Protecția efectivă a datelor cu caracter personal în întreaga Uniune necesită nu numai consolidarea și stabilirea în detaliu a drepturilor persoanelor vizate și a obligațiilor celor care prelucrează și decid prelucrarea datelor cu caracter personal, ci și competențe echivalente pentru monitorizarea și asigurarea conformității cu normele de protecție a datelor cu caracter personal și sancțiuni echivalente pentru infracțiuni în statele membre”. Considerentul (13) din RGPD prevede că unul din obiectivele regulamentului este acela „de a furniza securitate juridică și transparență pentru operatorii economici [...] precum și cooperarea eficace a autorităților de supraveghere ale diferitelor state membre”. În cele din urmă, potrivit considerentului (122), „Fiecare autoritate de supraveghere ar trebui să aibă, pe teritoriul statului membru de care aparține, atribuția de a exercita competențele și de a îndeplini sarcinile cu care este investită în conformitate cu prezentul regulament”.

15. Capitolul VII din RGPD, intitulat „Cooperare și coerență”, definește diferitele modalități în care autoritățile de protecție a datelor cooperează pentru a contribui la aplicarea coerentă a RGPD. Dispozițiile relevante sunt prevăzute în special la articolul 60 din RGPD, care prevede cooperarea dintre autoritatea de supraveghere principală și celelalte autorități de supraveghere vizate³. De asemenea, potrivit articolelor 61 și 62 din RGPD, autoritățile de supraveghere își furnizează asistență reciprocă și, dacă este cazul, desfășoară operațiuni comune, inclusiv investigații comune și măsuri comune de aplicare a legii.

4 AVIZUL CEPD

4.1 Domeniul de aplicare al avizului

16. În contextul prezentului aviz, Comitetul este de opinie că întrebările sunt legate în principal de încălcări de natură continuă sau continuată ca urmare a faptului că, pentru a interveni o schimbare a circumstanțelor cu privire la sediul principal sau sediul unic, este necesar ca încălcările să fi avut loc de-a lungul unei anumite perioade de timp. O încălcare „continuă” reprezintă o acțiune (sau inacțiune) care se prelungește în timp, iar o încălcare „continuată” este o infracțiune care constă în mai multe acțiuni, fiecare dintre acestea întrunind elementele aceleiași infracțiuni (sau similare) săvârșite pe o anumită perioadă de timp (*Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Marea Cameră, cauza Rohlena împotriva Republicii Cehe, cererea nr. 59552/08*).

4.2 Raționamentul care stă la baza avizului

17. CEPD subliniază că normele RGPD privind distribuția competențelor între diferitele autorități din statele membre vizate și conceptul de autoritate principală se bazează pe cooperarea intensă și fluentă între autoritățile de supraveghere. Acest nou nivel de cooperare este derivat din faptul că RGPD reprezintă acum cadrul juridic comun pentru protecția datelor; prin urmare, nu ar trebui să existe dubii sau obstacole pentru autoritățile de supraveghere în ceea ce privește aplicarea coerentă și rapidă a RGPD. În consecință, în analiza răspunsului corect la întrebarea adresată, cooperarea eficientă dintre autoritățile de supraveghere bazată pe încredere reciprocă este considerată punct de pornire și condiție obligatorie.

---

² Considerentul (124) prevede: „În cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal se desfășoară în cadrul activităților unui sediu al unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator din Uniune, iar operatorul sau persoana împuternicită de operator are sedii în mai multe state membre, sau în cazul în care prelucrarea care se desfășoară în contextul activităților unui singur sediu al unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator din Uniune afectează sau este susceptibilă să afecteze semnificativ persoane vizate din mai multe state membre, autoritatea de supraveghere a sediului principal al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator ori a sediului unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator ar trebui să acționeze în calitate de autoritate principală”.

³ Acest lucru este susținut de considerentele (123)-(126) și (130). Mai exact, potrivit considerentului (125), „(...) În calitatea sa de autoritate principală, autoritatea de supraveghere ar trebui să implice îndeaproape și să coordoneze activitățile autorităților de supraveghere vizate în procesul decizional”. Considerentul (126) prevede că „Decizia ar trebui convenită în comun de autoritatea de supraveghere principală și de autoritățile de supraveghere vizate și ar trebui să vizeze sediul principal sau sediul unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator (...)”.

18. Pentru a permite aplicarea coerentă la nivelul Spațiului Economic European, trebuie găsit un criteriu obiectiv pentru a stabili momentul de la care orice modificare a circumstanțelor nu ar mai produce efecte asupra competenței dobândite de o autoritate. Acest criteriu trebuie să îndeplinească trei obiective:
- să asigure atât operatorului, cât și persoanelor vizate un nivel suficient de securitate juridică și de previzibilitate, obiectiv declarat în RGPD, în special în considerentul (13);
  - să ia în considerare argumentele privind buna administrare, asigurând eficiența și eficacitatea măsurilor luate de autorități [vezi în special articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și considerentele (11) și (13) din RGPD] și evitând utilizarea abuzivă a mecanismului ghișeului unic sub formă de „forum shopping” (căutarea abuzivă a legii celei mai favorabile) sau de „forum hopping” (trecerea abuzivă de la o jurisdicție la alta);
  - să limiteze riscul de competențe concurente între autorități.
19. Articolul 55 alineatul (1) și considerentul (122) din RGPD stabilesc principiile generale privind competența autorităților de supraveghere, potrivit cărora fiecare autoritate de supraveghere are competența „să îndeplinească sarcinile și să exercite competențele care îi sunt conferite în conformitate cu prezentul regulament” pe teritoriul statului membru de care aparține. Cu toate acestea, articolul 56 alineatul (1) și considerentul (124) includ o normă derogatorie și prevăd că autoritatea de supraveghere a sediului principal sau a sediului unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator este competentă să acționeze în calitate de autoritate de supraveghere principală pentru prelucrarea transfrontalieră efectuată de respectivul operator sau de respectiva persoană împuternicită.
20. Articolul 56 alineatul (1) este *lex specialis* și, în consecință, prevalează ori de câte ori intervine o situație de prelucrare care îndeplinește condițiile prevăzute în acesta - precum cea în care există un sediu principal sau un sediu unic în UE care este răspunzător pentru activitățile de prelucrare transfrontalieră implicate într-o plângere/încălcare presupusă, detectată sau raportată. În consecință, competența unei autorități de supraveghere principale pentru gestionarea unui caz decurge din existența sediului principal sau a sediului unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator pe teritoriul statului său membru în contextul unei activități de prelucrare transfrontalieră. Dacă sediul principal sau sediul unic se mută după inițierea procedurii în fața autorității de supraveghere principale sau de către aceasta și dacă noul sediu principal sau sediu unic îndeplinește condițiile pentru a fi considerat în ca atare, operatorul/persoana împuternicită de operator va avea dreptul să apeleze la un nou interlocutor unic în conformitate cu articolul 56 alineatele (1) și (6), *respectiv*, noua autoritate de supraveghere principală din statul membru al noului sediu principal sau sediu unic.
21. Schimbarea rolului de autoritate de supraveghere principală nu înseamnă că autoritatea de supraveghere inițială nu avea competență la data la care a acționat și, în consecință, nu elimină retroactiv temeiul juridic al operațiunilor deja desfășurate de autoritatea inițială. Autoritatea de supraveghere competentă anterioară avea competență deplină atunci când sediul principal sau sediul unic se situa pe teritoriul său. În consecință, acțiunile realizate își păstrează valoarea, iar dovezile și informațiile culese de fosta autoritate de supraveghere principală pot fi utilizate de noua autoritate competentă.

22. Această soluție sporește șansele ca autoritatea de decizie să aibă competența de punere în aplicare a deciziei sale. Într-adevăr, noua autoritate de supraveghere principală se află în poziția de a pune în aplicare decizia pe care o emite deoarece există pe teritoriul său un sediu al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator, ceea ce este în conformitate cu principiul aplicării efective prevăzut la considerentul (11) din RGPD.
23. Mai mult, această soluție oferă și avantajul reducerii riscului ca două (sau mai multe) autorități să se considere autorități principale în cazul aceleiași încălcări sau, dimpotrivă, ca nicio autoritate să nu se considere autoritate principală. Într-adevăr, criteriul luării deciziei finale este relativ simplu, iar îndeplinirea sa este destul de ușor de stabilit.
24. În orice caz, merită subliniat că, în cazul schimbării autorității de supraveghere principale, procedura de cooperare prevăzută la articolul 60 va fi aplicabilă, iar noua autoritate de supraveghere principală va avea obligația de a coopera cu fosta autoritate de supraveghere principală și cu celelalte autorități de supraveghere vizate în încercarea de a ajunge la un consens, cel puțin dacă fosta autoritate de supraveghere principală rămâne o autoritate de supraveghere vizată. În practică, acest lucru înseamnă că noua autoritate de supraveghere principală va trebui să trimită un proiect de decizie fostei autorități de supraveghere principale (și tuturor celorlalte autorități de supraveghere vizate), care, la fel ca celelalte autorități de supraveghere vizate, va fi în măsură să exprime o obiecție relevantă și motivată. Mai mult, fosta autoritate de supraveghere principală se va afla în poziția de a participa la desfășurarea anchetelor în contextul operațiunilor comune în conformitate cu articolul 62, dacă îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (22).
25. Luarea deciziei finale printr-o procedură de cooperare inițiată în temeiul articolului 60 din RGPD trebuie avută în vedere în special prin asigurarea faptului că autoritatea de supraveghere (principală) inițială este implicată în etapele ulterioare de nou-stabilita autoritate de supraveghere principală, pentru a evita lipsirea procedurii administrative de eficacitate și/sau introducerea unor întâzieri suplimentare în punerea la dispoziție a căilor de atac relevante (și în conformitate cu articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene).
26. În cele din urmă, se observă că, în vederea evitării căutării abuzive a legii celei mai favorabile și pentru a asigura protecția efectivă a persoanelor vizate, mutarea sediului principal trebuie să fie efectivă și demonstrată de operatorul datelor (vezi documentul WP244 intitulat „*Orientări pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de către operator*” adoptat la 13 decembrie 2016 prin Articolul 29 Grupul de Lucru pentru protecția datelor, p. 8). Conceptul de sediu principal în sine indică faptul că întreprinderea nu a luat doar măsuri temporare sau exclusiv birocratice pentru definirea acestuia, ci este un sediu real, înființat cu un scop durabil. Prin urmare, autoritățile de supraveghere trebuie să exercite un control efectiv asupra noțiunii de sediu principal pentru a reduce riscul ca operatorii sau persoanele împuternicite de operatori să modifice în mod artificial sediul principal în scopul modificării autorității competente să gestioneze cazul.

4.3 Avizul adoptat

4.3.1 Mutarea sediului principal sau a sediului unic în cadrul SEE

27. Sub rezerva considerațiilor de mai sus, mutarea sediului principal pe teritoriul altui stat membru SEE în cursul procedurii este considerată a elimina competența inițială a primei autorități din momentul intrării în vigoare a modificării respective, dar nu și a elimina retrospectiv temeiul juridic al operațiunilor deja desfășurate de autoritatea inițială.
28. Orice procedură în curs va fi transferată la autoritatea de supraveghere din statul în care se află sediul principal. Această autoritate de supraveghere va deveni autoritatea de supraveghere principală, iar procedura va continua în conformitate cu normele prevăzute la articolul 60, în cooperare cu celelalte autorități de supraveghere vizate la care se face referire la articolul 4 alineatul (22).
29. Mutarea sediului principal sau a sediului unic în cadrul SEE este considerată a elimina rolul inițial al primei autorități în calitate de autoritate de supraveghere principală din momentul intrării în vigoare și demonstrării modificării respective. La fel ca mai sus, procedura de cooperare prevăzută la articolul 60 va fi aplicabilă, iar noua autoritate de supraveghere principală va avea obligația de a coopera cu fosta autoritate de supraveghere principală și cu celelalte autorități de supraveghere vizate în încercarea de a ajunge la un consens.

4.3.2 Înființarea sediului principal sau a sediului unic ori mutarea acestuia dintr-o țară terță în SEE

30. CEPD consideră că competența principală poate trece la o altă autoritate de supraveghere până la emiterea unei decizii finale de către autoritatea de supraveghere principală. În consecință, înființarea unui sediu principal sau a unui sediu unic ori mutarea acestuia dintr-o țară terță în SEE (într-o procedură care a fost inițiată fără cooperare) în timpul procedurii va permite operatorului să beneficieze de ghișeul unic.
31. Orice procedură în curs (obligatoriu o procedură fără cooperare, din cauza faptului că sediul principal nu se afla inițial în SEE) va fi transferată la autoritatea de supraveghere din statul în care se află sediul principal. Această autoritate de supraveghere va deveni autoritatea de supraveghere principală, iar procedura va continua în conformitate cu normele prevăzute la articolul 60, în cooperare cu celelalte autorități de supraveghere vizate la care se face referire la articolul 4 alineatul (22).
32. Înființarea unui sediu principal sau a unui sediu unic ori mutarea acestuia dintr-o țară terță se consideră a elimina rolul inițial al primei autorități ca autoritate competentă, deoarece plângerea a fost inițial înaintată la autoritatea de supraveghere, în momentul în care modificarea devine efectivă și demonstrată. La fel ca mai sus, procedura de cooperare prevăzută la articolul 60 va fi aplicabilă, iar noua autoritate de supraveghere principală va avea obligația de a coopera cu fosta autoritate de supraveghere principală și cu celelalte autorități de supraveghere vizate în încercarea de a ajunge la un consens.

4.3.3 Dispariția sediului principal sau a sediului unic

33. CEPD consideră că competența principală poate trece la o altă autoritate de supraveghere până la emiterea unei decizii finale de către autoritatea de supraveghere principală. În consecință, dispariția sediului principal sau a sediului unic în timpul procedurii (fie deoarece sediul principal a fost mutat în

afara teritoriului SEE, fie deoarece a fost desființat) va elimina posibilitatea ca operatorul să beneficieze de ghișeul unic.

34. În cazul în care sediul își încetează existența pe teritoriul statului membru respectiv, fosta autoritate de supraveghere principală rămâne competentă ca orice altă autoritate de supraveghere vizată în temeiul articolului 4 alineatul (22) din RGPD. Deoarece prelucrarea nu mai poate fi considerată transfrontalieră, principiul cooperării nu mai are aplicabilitate și fiecare autoritate vizată recâștigă competență deplină.

5 CONCLUZIE

35. În concluzie, Comitetul consideră că competența de a acționa în calitate de autoritate de supraveghere principală poate fi transferată la o altă autoritate de supraveghere în cazul unei modificări documentate a circumstanțelor cu privire la sediul principal sau la sediul unic al unui operator sau al persoanei împuternicite de operator până la emiterea unei decizii finale de către autoritatea de supraveghere respectivă.

Pentru Comitetul European pentru Protecția Datelor

Președinte

(Andrea Jelinek)